

1. Žalobce navrhoval vydání rozhodnutí, podle něhož bude žalovaný povinen zaplatit mu částku 16 480 Kč se zákonným úrokem z prodlení. V odůvodnění žaloby uvedl, že žalobce uzavřel se žalovaným dne [REDACTED] Smlouvu o úvěru číslo [REDACTED], která byla uzavřena prostřednictvím Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Smolová.

klientské sekce tak, že žalovaný odsouhlasil její znění. Žalobce uvedl, že veškerá smluvní ujednání mezi žalobcem a žalovaným byla uzavřena elektronickými prostředky komunikace na dálku. Žalovaný se nejprve zaregistroval na internetových stránkách žalobce www.orangefinance.cz. Při registraci uvedl požadované údaje, včetně emailové adresy, čísla účtu a čísla mobilního telefonu. Dále k prokázání totožnosti předložil elektronickou cestou kopii svého dokladu totožnosti a výpis ze svého účtu. Na základě úspěšné registrace byla žalovanému v informačním systému žalobce založena klientská sekce a sděleny přístupové údaje do systému. Prostřednictvím klientské sekce žalovaný požádal o poskytnutí úvěru. Žalobce uvedl, že posoudil úvěruschopnost žalovaného výpisem z účtu, případně výplatními listy žalovaného za rozhodné období a výpisem z databáze poskytovatelů úvěrů EUCB nebo CRIF. Z doložených listin vyplynula dostatečná výše čistých příjmů žalovaného ke splácení úvěru. Ve smlouvě o úvěru bylo mezi účastníky sjednáno poskytnutí úvěru v částce 10 000 Kč. Žalovaný se zavázal, že úvěr splatí nejpozději dne 4. 3. 2025 společně s poplatkem za poskytnutí úvěru ve výši 4 440 Kč. Žalobce poskytl žalovanému úvěr dne 4. 2. 2025 převodem na účet číslo [REDACTED]. Žalovaný však úvěr ani poplatek za poskytnutí úvěru neuhradil. Žalobci tak kromě nároku na vrácení jistiny úvěru ve výši 10 000 Kč a poplatku za poskytnutí úvěru ve výši 4 440 Kč vznikl nárok na zákonný úrok z prodlení od 5. 3. 2025 do zaplacení a podle článku IX.1.a Smlouvy rovněž nárok na smluvní pokutu ve výši 0,1 % denně z částky 10 000 Kč od 5. 3. 2025 do 24. 9. 2025 v celkové výši 2 040 Kč. Žalovaný dlužné částky neuhradil, přestože byl upomínán.

2. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

3. Po provedeném dokazování bylo zjištěno, že mezi společnostmi Orange finance s.r.o. a žalovaným byla uzavřena Smlouva o spotřebitelském úvěru číslo [REDACTED] dne [REDACTED]. Smlouva byla uzavřena elektronicky, přičemž žalovaný tuto smlouvu podepsal elektronickým kódem zaslaným pomocí SMS. Na základě této smlouvy se žalobce zavázal poskytnout žalovanému úvěr ve výši 10 000 Kč a žalovaný se zavázal vrátit žalobci poskytnutou částku a poplatek za poskytnutí úvěru ve výši 4 440 Kč. Žalovaný se zavázal celkovou částku splatit jednorázově, nejpozději do 28 dnů od poskytnutí úvěru, a to bezhotovostní formou na bankovní účet. Totožnost žalovaného byla ověřena občanským průkazem. Ze zprávy Komerční banky, a. s. bylo zjištěno, že majitelem účtu číslo [REDACTED] je žalovaný, přičemž na tento účet byla dne 4. 2. 2025 připsána částka 10 000 Kč, kdy majitelem protiúčtu byl žalobce. Z analýzy účtu žalovaného prostřednictvím služby Kontomatik bylo zjištěno, že příjem žalovaného v říjnu 2024 činil 27 582 Kč, v listopadu 2024 255 689,57 Kč, kdy v této částce je zahrnut příjem od zaměstnavatele ve výši 29 029 Kč, od firmy [REDACTED] částka 200 000 Kč a od [REDACTED] 8 000 Kč. Příjem v prosinci 2024 činil celkově 235 873,09 Kč, kdy je zde zahrnut příjem od zaměstnavatele ve výši 35 872 Kč, od firmy [REDACTED] částka 200 000 Kč. Celkový příjem v lednu 2025 činil 86 834 Kč, kdy je zde zahrnut příjem od zaměstnavatele ve výši 30 934 Kč, a dále částky od firmy [REDACTED] ve výši 38 000 Kč, [REDACTED] ve výši 9 500 Kč a [REDACTED] 8 400 Kč. Průměrný příjem žalovaného ze zaměstnání za uvedené 4 měsíce činí 30 854 Kč. Ohledně výdajů žalovaného z této listiny bylo zjištěno, že celkové výdaje žalovaného v říjnu 2024 činily 28 284,97 Kč, v listopadu 2024 255 113,28 Kč, v prosinci 2024 235 834 Kč, v lednu 2025 47 173 Kč. Z výpisu z účtu za období 12. 10. až 11. 11. 2024 bylo zjištěno, že počáteční zůstatek je -4 752 Kč a konečný zůstatek -4 731 Kč. V období od 12. 10. do 11. 11. 2024 byla na účet žalovaného celkem připsána částka 29 029 Kč a odepsána částka 29 008 Kč. Za období 12. 11. až 11. 12. 2024 činil počáteční zůstatek -4 731 Kč a konečný zůstatek 102 380 Kč. V tomto období na účet žalovaného byla dne 14. 11. 2024 od firmy [REDACTED] připsána částka 200 000 Kč a dne 6. 12. 2024 opět částka 200 000 Kč. V období od 12. 11. do 11. 12. 2024 byla na účet žalovaného celkem připsána částka 451 732,57 Kč a odepsána částka 344 621 Kč. Za období 12. 12. 2024 – 10. 1. 2025 činil počáteční zůstatek na účtu

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Smolová.

žalovaného 102 380 Kč a konečný zůstatek 21 797 Kč. V tomto období byla na účet připsána celkem částka 30 934 Kč (příjem ze zaměstnání) a odepsána částka 111 516,46 Kč. Z úvěrové a platební historie žalovaného ke dni 3. 2. 2025 bylo zjištěno, že žalovaný má celkem 2 otevřené spotřebitelské úvěry, 3 má ukončené. Z výpisu z databáze EUCB bylo zjištěno, že u žalovaného je evidováno celkem 10 zamítnutých žádostí o půjčku, kdy poslední zamítnutá půjčka je ze dne 27. 1. 2025. Je zde jedna čerpaná půjčka a má 1 evidovanou půjčku splacenou opožděně v celkové výši 12 000 Kč, přičemž počet zpožděných dnů z posledního úvěru je 45.

4. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázané, že mezi žalobcem a žalovaným byla uzavřena smlouva o úvěru ve smyslu § 2395 a následujících občanského zákoníku, která se považuje za spotřebitelský úvěr ve smyslu zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru.
5. Soud se nejprve zabýval tím, zda došlo k platnému uzavření úvěrové smlouvy. Podle § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele a pokud je to nezbytné z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Podle odst. 2 citovaného ustanovení poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů. Jako důsledek porušení uvedené povinnosti stanoví § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru neplatnost smlouvy uzavřené v rozporu s povinností poskytovatele úvěru s tím, že se jedná o neplatnost absolutní. (srovnej rozsudek Soudního dvora EU druhého senátu ze dne 5. 3. 2020 ve věci C – 679/18, který dovedl povinnost národních soudů zkoumat podmínky smlouvy o spotřebitelském úvěru z úřední povinnosti, aniž by námitku neplatnosti vznesl spotřebitel). Soud se tedy zabýval tím, zda žalobce splnil povinnost stanovenou mu zákonem o spotřebitelském úvěru v § 86, a to z úřední povinnosti. Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že žalobce při posouzení úvěruschopnosti žalovaného zkoumal jak příjmy, tak výdaje žalovaného. Je zřejmé, že žalobce příjmy i výdaje žalovaného ověřoval. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že žalovaný má příjem ze zaměstnání a dále zde žalovaný měl příjem od firmy DOK housing 2x 200 000 Kč. Další příjmy pak jsou tvořeny půjčkami. Dále bylo zjištěno, že žalovaný má vysoké výdaje se prakticky rovnající se uvedenému příjmu. Dále bylo zjištěno, že žalovaný má jednu půjčku po splatnosti, kterou řádně nehradil. Po zhodnocení těchto skutečností má soud za to, že žalobce ze zjištěných skutečností neučinil řádné závěry a tedy řádně neprovedl posouzení úvěruschopnosti žalovaného, kdy dle názoru soudu se jedná o nesprávné, neobjektivní, bez odborné péče posouzení úvěruschopnosti a za této situace pak soud dospěl k závěru, že žalobce posouzení úvěruschopnosti neprovedl řádně, a proto soud shledal smlouvu o úvěru, na základě níž byly žalovanému poskytnuty finanční prostředky ve výši 10 000 Kč, za absolutně neplatnou.
6. Za situace, kdy soud dospěl k závěru, že smlouva o úvěru je pro porušení povinnosti žalobce řádně posoudit úvěruschopnost žalovaného před uzavřením smlouvy absolutně neplatná, je žalovaný, jakožto spotřebitel, podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru povinen vrátit pouze poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru, a to v době přiměřené jeho možnostem. Ustanovení § 87 zákona o spotřebitelském úvěru je speciální vůči obecné úpravě bezdůvodného obohacení podle § 2991 a § 2993 občanského zákoníku. Žalobce tak má právo pouze na vrácení poskytnuté neuhrazené jistiny, nikoliv na úroky, poplatky či smluvní pokutu apod. Nárok na zákonné úroky z prodlení podle § 1970 občanského zákoníku vzniká teprve v okamžiku prodlení. Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Smolová.

dlužníka s vrácením zbývajících jistiny spotřebitelského úvěru v době podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 4. 2022, č. j. 33 Cdo 3675/2021–262). Vzhledem k tomu, že žalovanému byla poskytnuta částka 10 000 Kč a žalovaný dle tvrzení žalobce neuhradil nicého, když tvrzení žalobce žalovaným vyvráceno ani sporováno nebylo, je žalovaný povinen vrátit nezaplacené poskytnuté finanční prostředky ve výši 10 000 Kč. V této části soud tedy žalobě jako důvodné vyhověl, ve zbytku pak byla žaloba zamítnuta.

7. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru je spotřebitel povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Podle odst. 2 citovaného ustanovení určí soud dobu dle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům. Soud vychází z toho, že žalovaný je v produktivním věku, současně nebyly provedeny žádné důkazy svědčící o tom, že by zdravotní stav či jiné objektivní skutečnosti znemožňovaly žalovanému možnost získávat prostředky na své potřeby prací. Bylo přihlédnuto i k příjmu, kterého byl žalovaný schopen dosahovat. Vzhledem k tomu dospěl soud k závěru, že kritériím stanoveným v § 87 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru, tedy možnostem žalovaného a spravedlivému uspořádání práv účastníků, a to i s přihlédnutím k výši dlužné jistiny, odpovídá možnost žalovaného uhradit dlužnou jistinu v pravidelných měsíčních splátkách po 1 000 Kč splatných vždy do každého 25. dne v měsíci, počínaje měsícem následujícím po právní moci rozsudku. K ochraně oprávněných zájmů žalobce soud stanovil podmínku ztráty výhody splátek, kdy v případě neuhrazení, byť jen jedné ze splátek řádně a včas může žalobce požadovat úhradu celé dlužné jistiny.
8. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o. s. ř., neboť žalobce měl ve věci úspěch pouze částečný, a to co do 60 %, neúspěšný byl ohledně 40 %, takže žalobci náleží 20 % jeho nákladů. Náklady řízení žalobce jsou představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 800 Kč a dále odměnou za právní zastoupení dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění za 3 úkony právní pomoci po 1 780 Kč (převzetí a příprava zastoupení, předžalobní výzva k plnění, návrh ve věci samé), se 3 režijními paušály po 450 Kč, to vše zvýšeno o 21 % DPH ve výši 1 405 Kč. Celkem tak náklady řízení žalobce činí 8 895 Kč. S ohledem na shora uvedené přiznal soud žalobci na náhradě nákladů řízení částku 1 779 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna řádně a včas, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí.

Strakonice 23. února 2026

Mgr. Dana Chromá v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Smolová.